

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 103

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
103. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	116. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România.....	10–11
104. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	248. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, pentru modificarea Normelor metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011	12
105. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	250. — Ordin al ministrului sănătății privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din cadrul Ministerului Sănătății — aparat central și din unitățile sanitare finanțate integral de la bugetul de stat, precum și pentru personalul ale cărui drepturi se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2022—31 decembrie 2022	13
106. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	3.263. — Ordin al ministrului educației privind acreditarea domeniului de doctorat „Ingineria autovehiculelor” în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare, organizată la Universitatea „Transilvania” din Brașov.....	14
107. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	3.273. — Ordin al ministrului educației privind acreditarea domeniului de doctorat „Muzică” în cadrul Școlii Doctorale Științe Umaniste și Arte, organizată la Universitatea din Oradea.....	15
108. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 649 din 15 decembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, 14, 15, 16, 19, 20, 22, ale art. 23 alin. (3) și ale art. 25, 27—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor	4–8		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
94. — Hotărâre privind trecerea unui imobil din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al statului și în administrarea Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” București, precum și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	9		

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 90/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Andrei Mihaela-Camelia, judecător cu grad profesional de curte de apel la Judecătoria Sectorului 5 București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 februarie 2023.
Nr. 103.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 89/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Pricină Constanța, judecător cu grad profesional de curte de apel la Tribunalul Dolj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 februarie 2023.
Nr. 104.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 45/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Coman Georgeta, judecător cu grad profesional de curte de apel la Judecătoria Sectorului 3 București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 februarie 2023.
Nr. 105.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 33/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Blaga-Vasilan Daniel-Ovidiu, judecător la Curtea de Apel Oradea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 februarie 2023.
Nr. 106.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 34/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Blaga-Vasilan Rodica-Gabriela, judecător la Curtea de Apel Oradea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 februarie 2023.
Nr. 107.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,
având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 51/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ivan Carmina, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, având gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 februarie 2023.
Nr. 108.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 649

din 15 decembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, 14, 15, 16, 19, 20, 22, ale art. 23 alin. (3) și ale art. 25, 27—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în ansamblul său, excepție ridicată de Sanda-Puica Șerban în Dosarul nr. 30.512/3/2021* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 508D/2022.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Prim-magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus note scrise, prin care solicită admiterea acesteia, precum și judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 366 din 30 septembrie 2003 și Decizia nr. 319 din 11 mai 2021. Se arată că în compunerea comisiei de contestații pot fi numite atât persoane care au participat la etapa anterioară a emiterii deciziei de imputare, cât și persoane care nu au avut legătură cu modul de stabilire a prejudiciului. Totodată, prevederile legale criticate se aplică, deopotrivă, în mod egal și fără discriminări, tuturor persoanelor aflate în ipoteza normativă a acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 16 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 30.512/3/2021*, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în ansamblul său**, excepție ridicată de Sanda-Puica Șerban într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii de imputare și a unui proces-verbal de cercetare administrativă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 a fost adoptată sub imperiul Constituției din 1991 în forma sa nerevizuită. La acel moment în vigoare era Legea nr. 10/1972 — Codul muncii, lucru care implica faptul ca decizia de imputare să fie titlu executoriu.

Noul Cod al muncii nu mai prevede caracterul de titlu executoriu al deciziei de imputare, însă ordonanța criticată nu a mai fost corelată cu acesta. Astfel, răspunderea materială a salariaților prevăzută de vechiul Cod a fost abandonată de noul Cod; prin ordonanța criticată se ajunge la ultraactivarea vechii concepții a Codului muncii din 1972.

7. Se arată că ordonanța contravine art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție, întrucât nu statuează modalitățile de apărare ale celui obligat la plată în urma cercetării administrative, dreptul de a fi judecat de o instanță competentă, de o persoană competentă, având în vedere că în componența comisiilor de cercetare administrativă se regăsesc membri care nu au pregătire de specialitate/pregătire juridică. Se arată că Legea contabilității nr. 82/1991, Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv și Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice definesc modalitățile de răspundere pentru fiecare funcție în parte, nefiind necesar să se statueze separat, în altă ordonanță, sancțiunile pentru cei obligați la repararea prejudiciului sau a patrimoniului unității militare.

8. Dat fiind că decizia de imputare este titlu executoriu, emitentul acesteia — comandantul unității — se substituie judecătorului fără a îndeplini cerințele impuse de art. 124 și 126 din Constituție. După cum se menționează, contestația formulată împotriva titlului executoriu nu suspendă de drept executarea acesteia.

9. Se mai arată că nu este descrisă cu exactitate procedura recuperării sumelor reținute în baza deciziei de imputare, ceea ce încalcă art. 51 și 52 din Constituție. Rezultă un tratament discriminatoriu al militarilor față de alte categorii profesionale cărora li se aplică prevederile Codului muncii.

10. Ordonanța criticată conține noțiuni care fie nu sunt definite de legislația actuală (art. 14), fie nu mai sunt de actualitate, putându-se, astfel, constata lipsa lor de armonizare cu realitățile economico-juridice actuale. Art. 15 nu descrie în mod clar modalitatea individualizării răspunderii materiale a militarilor, art. 16 nu mai este de actualitate pentru că serviciul militar obligatoriu a fost suspendat, iar în cazul art. 19 nu se poate vorbi de insolvabilitatea autorului și să se amestece valoarea pagubei de recuperat cu insolvabilitatea. Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 încalcă art. 12 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, menționându-se că există un paralelism legislativ între art. 20 și Legea nr. 500/2002, Legea nr. 82/1991 și Ordonanța Guvernului nr. 119/1999. În acest context se subliniază că nu se poate reține în sarcina celui care a încasat sume nedatorate obligarea la restituire cât timp această sarcină de control preventiv propriu revine contabilului-șef. Art. 22 din ordonanță, potrivit căruia comandatul dispune efectuarea cercetării administrative, încalcă art. 1 alin. (4) din Constituție.

11. Instituirea unei comisii de cercetare administrativă încalcă art. 124 și 136 din Constituție și contravine art. 41 din Codul de procedură civilă și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Comandantul care a emis decizia de imputare are competența să o anuleze

sau să reducă valoarea pretențiilor, ceea ce contravine Constituției. Se pune problema componenței comisiei de cercetare administrativă, care nu este reglementată de lege.

12. Art. 23 din ordonanță contravine art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cel obligat la plată prin decizia de imputare nebeneficiind de un proces echitabil. Se pune întrebarea dacă, în temeiul art. 23 alin. (3), cei chemați la ascultare pot da explicații scrise, dacă decizia de imputare este un titlu executoriu veritabil, având în vedere art. 25 din ordonanță.

13. Decizia de imputare afectează drepturile salariale ale militarilor, de aceea procedura sa de executare trebuie corelată cu celelalte acte normative referitoare la instituția executării silite. Se mai arată că ordonanța reglementează soluții retroactive.

14. Astfel cum menționează autoarea, comisia de jurisdicție a imputațiilor din Ministerul Apărării Naționale, precum și celelalte comisii de jurisdicție a imputațiilor înființate la nivelul tuturor structurilor centrale s-au substituit în competențele instanțelor judecătorești în cauzele privitoare la ordonanța criticată, încălcând art. 126 din Constituție.

15. Referitor la art. 30 din ordonanță se arată că persoana nemulțumită se poate adresa instanței judecătorești competente de abia după trecerea unui interval de 440 de zile de la data începerii cercetării administrative, interval în care se cuprinde și procedura din fața comisiilor de jurisdicție a imputațiilor. Se încalcă dreptul la un proces echitabil.

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, ordonanța se aplică, în temeiul art. 9, și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2 — personalul contractual din cadrul acestor instituții — pentru care, prin derogare de la prevederile Codului muncii, în materia răspunderii patrimoniale și a jurisdicției muncii, răspunderea materială este atrasă prin emiterea deciziei de imputare, iar competența de soluționare a contestațiilor aparține instanțelor de contencios administrativ, tribunal sau curte de apel, după cum decizia de imputare (act administrativ individual tipic) a fost emisă de o autoritate publică locală sau centrală, respectiv în funcție de împrejurarea dacă obiect al acțiunii judiciare îl constituie și hotărârea comisiei de jurisdicție a imputațiilor, constituită la nivelul autorităților administrației publice centrale, caz în care competența aparține întotdeauna curții de apel. Între răspunderea materială și cea patrimonială nu poate prima răspunderea materială a unui salariat civil aflat sub tutela Codului muncii, dispozițiile art. 169 alin. (2) din Codul muncii fiind de strictă interpretare.

17. Se concluzionează că, sub aspect normativ intern, există cumul de dispoziții care se exclud reciproc și, mai mult, acestea derogă, fără drept, de la dispozițiile dreptului comun ori reprezintă un nonsens față de legea specială în vigoare.

18. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

19. Se consideră că normele criticate sunt în acord cu cerințele referitoare la calitatea legii deoarece obiectul reglementării este clar, legiuitorul stabilind cu precizie și exactitate faptul că împotriva deciziei de imputare se poate formula contestație, care se analizează de către comandantul sau șeful care a emis decizia contestată ori de către o comisie numită de acesta, în componența căreia nu este obligatoriu să fie și persoanele care au participat efectiv la efectuarea cercetării administrative, aspect care incumbă în primul rând celor îndrituiți cu stabilirea componenței acestei comisii, precum și comisiei respective. Prin urmare, comisia poate fi compusă atât din persoane care au participat la etapa anterioară emiterii

deciziei de imputare, cât și din persoane care nu au avut legătură cu modul de stabilire a prejudiciului reținut în decizia de imputare. Prevederile criticate se aplică deopotrivă în mod egal și fără discriminări tuturor celor ce se află în ipoteza normativă a acestora.

20. Procedura reglementată de ordonanță, inclusiv prin numirea în comisia de soluționare a contestației atât a unor membri care au participat la efectuarea cercetării administrative, cât și a unor membri care nu au avut legătură cu procedura care a condus la emiterea deciziei de imputare, nu este de natură să afecteze accesul liber la justiție ori dreptul la un proces echitabil, întrucât instituirea recursului prealabil sau grațios reprezintă o modalitate simplă, rapidă, prin care persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică are posibilitatea de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului său legitim direct de la organul emitent, procedurile și cerințele desfășurării acestei proceduri fiind diferite de cele privind activitatea administrativ-jurisdicțională sau de judecată, spre exemplu, aspecte ce țin de imparțialitate și obiectivitate, contradictorialitate etc. Se subliniază că există căi de atac și, în final, decidentul este instanța de judecată.

21. Totodată, instanța face referire la jurisprudența relevantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

22. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998. Curtea constată că, deși autoarea excepției de neconstituționalitate critică Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 în ansamblul ei, din motivarea acesteia rezultă că sunt criticate în mod punctual următoarele aspecte principale: reglementarea răspunderii materiale a militarilor într-un act normativ special; condițiile angajării răspunderii materiale a militarilor și procedura angajării răspunderii materiale a militarilor. Aceste aspecte se regăsesc în dispozițiile art. 2, 14, 15, 16, 19, 20, 22, ale art. 23 alin. (3), ale art. 25, 27—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, dispoziții care formează obiectul excepției de neconstituționalitate și asupra cărora Curtea se va pronunța prin prezenta decizie.

26. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3)—(5) privind principiile statului de drept, separației și echilibrului puterilor în stat și calității legii, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 51 privind dreptul la petiționare, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale

art. 126 privind instanțele judecătorești, ale art. 129 privind căile de atac, precum și ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 reglementează răspunderea materială a militarilor atât sub aspect substanțial (art. 11—21), cât și sub aspect procedural (art. 22—43). Criticile formulate de autoarea excepției de neconstituționalitate vizează ambele aspecte ale ordonanței menționate, însă accentul principal cade pe latura procedurală, respectiv pe modul în care se desfășoară cercetarea administrativă dispusă conform art. 22 alin. (1) și pe caracterul de titlu executoriu al deciziei de imputare emise de comandantul sau șeful unității a cărei comisie a efectuat respectiva cercetare.

28. Potrivit procedurii de stabilire și recuperare a prejudiciilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, se instituie o comisie de cercetare administrativă, cu rol în cercetarea împrejurărilor în care s-a produs paguba. În măsura în care se constată existența unei pagube, comandantul sau șeful unității a cărei comisie a efectuat respectiva cercetare emite o decizie de imputare. Împotriva acestei decizii se poate formula contestație, care are natura juridică a unui recurs grațios (a se vedea, cu privire la calificarea sa expresă în acest sens, Decizia nr. 34 din 9 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 15 aprilie 2016, paragraful 19), fiind soluționată printr-o hotărâre de emitentul deciziei de imputare sau de o comisie de soluționare a contestației. Împotriva acesteia se poate formula plângere la comisia de jurisdicție a imputațiilor, a cărei hotărâre este definitivă. Totodată, împotriva acesteia se poate formula cerere de revizuire atunci când, spre exemplu, au fost descoperite fapte ori acte noi care nu au putut fi prezentate până la data soluționării cauzei.

29. Curtea, în jurisprudența sa, a calificat comisia de jurisdicție a imputațiilor ca fiind o jurisdicție administrativă specială ce își desfășoară activitatea după o procedură administrativ-jurisdicțională (a se vedea Decizia nr. 34 din 9 februarie 2016, precitată, paragraful 34, și *mutatis mutandis* Decizia nr. 355 din 26 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 20 iulie 2022, paragrafele 21—26). Ca urmare a deciziei de admitere a Curții Constituționale nr. 34 din 9 februarie 2016, persoanele lezate într-un drept legitim prin hotărârea dată în contestație de către emitentul deciziei de imputare au beneficiat de posibilitatea de a se adresa direct instanței judecătorești, fără să mai apeleze la comisia de jurisdicție a imputațiilor (a se vedea paragraful 39 al deciziei anterioare).

30. În cauza de față, critica de neconstituționalitate nu privește încălcarea art. 21 alin. (4) din Constituție, în sensul că actul normativ ar obliga la parcurgerea obligatorie a unei proceduri administrativ-jurisdicționale (așadar, situația analizată prin Decizia nr. 34 din 9 februarie 2016), ci faptul că persoana care constată sau ia cunoștință de producerea unei pagube are competența — în urma desfășurării unei proceduri administrative — de a emite o decizie de imputare cu caracter executoriu și că, prin modul lor de compunere, comisiile de cercetare administrativă nu asigură caracterul echitabil al procedurii de cercetare.

31. Într-adevăr, în materia răspunderii patrimoniale reglementate de Codul muncii, art. 169 alin. (2) stabilește că „Reținerile cu titlu de daune cauzate angajatorului nu pot fi efectuate decât dacă datoria salariatului este scadentă, lichidă și exigibilă și a fost constatată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă”. Potrivit art. 270 alin. (1) din Codul muncii [devenit art. 254 alin. (1) în urma republicării Codului muncii], salariații răspund patrimonial, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, pentru

pagubele materiale produse angajatorului din vina și în legătură cu munca lor. Astfel, principalele modalități de stabilire și recuperare a prejudiciului produs angajatorului — atât în cazul răspunderii patrimoniale, cât și al obligației de restituire — sunt învoiala părților și acțiunea în justiție. În situația în care părțile nu se înțeleg, respectiv când salariatul nu recunoaște producerea pagubei ori nu este de acord cu valoarea acesteia, singura cale aflată la îndemâna angajatorului este aceea de a sesiza instanța judecătorească în vederea obligării salariatului la repararea prejudiciului. Cu alte cuvinte, angajatorul nu poate obliga angajatul, prin propria sa decizie, să plătească despăgubirile pentru pagubele produse. În cazul în care nu există consens între aceștia cu privire la existența pagubei și/sau asupra întinderii acesteia, angajatorul trebuie să apeleze la instanța judecătorească. Numai în măsura în care se pronunță o hotărâre judecătorească definitivă favorabilă angajatorului, iar creanța nu este executată de bunăvoie, angajatorul poate apela la un executor judecătoresc pentru executarea silită a creanței sale. Prin urmare, o procedură internă nu are aptitudinea de a stabili ea însăși existența prejudiciului, a întinderii sale, a culpei angajatului, cu consecința emiterii unui act având caracter de titlu executoriu.

32. În jurisprudența sa (Decizia nr. 238 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 28 iulie 2020, paragraful 53), Curtea a statuat că titlul executoriu reprezintă instrumentul legal pe care statul îl acordă creditorului pentru a putea recurge la măsuri coercitive pe care, de asemenea, statul, prin intermediul organelor sale, trebuie să le pună la dispoziția creditorilor. De regulă, aceste instrumente sunt rezultatul unei evaluări judiciare a existenței și întinderii dreptului subiectiv pretins de către creditor, iar majoritatea categoriilor de titluri executorii enumerate de art. 632 alin. (2) din Codul de procedură civilă fac parte din clasa hotărârilor judecătorești. Există însă și situații în care statul consideră anumite înscrisuri ca prezentând suficiente garanții de corectitudine pentru a permite absența evaluării judiciare. Este vorba despre acele titluri executorii de natură contractuală cărora legea le recunoaște caracterul de titlu executoriu (în același sens, a se vedea și Decizia nr. 60 din 18 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 24 noiembrie 2017, paragrafele 76—79).

33. Or, actul de imputare emis de comandantul sau șeful unității a cărei comisie a efectuat cercetarea administrativă nu poate fi considerat ca prezentând suficiente garanții de obiectivitate pentru a permite absența evaluării judiciare. Din contră, într-un raport de muncă (indiferent de natura sa — contract individual de muncă/raport de serviciu) nu se poate recunoaște chiar părții care se pretinde păgubită dreptul de a emite ea însăși, prin diversele sale structuri, un act având caracter de titlu executoriu. O asemenea orientare nu vădește decât existența unui grad ridicat de subiectivitate, incompatibilă cu securitatea juridică de care trebuie să se bucure părțile unui raport de muncă și cu principiile care stau la baza statului de drept.

34. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a arătat că deciziile angajatorului sunt susceptibile a fi calificate drept subiective și, uneori, chiar abuzive, mai ales în contextul raporturilor contractuale de muncă ce, prin natura lor, presupun o semnificativă interacțiune umană. Astfel, nu trebuie omis că aceste raporturi presupun o subordonare a salariatului față de angajator, caracterizată prin executarea unei munci sub autoritatea angajatorului, care are îndrituirea de a da ordine și directive, de a controla prestarea muncii și de a sancționa încălcările săvârșite de către angajat (a se vedea Decizia nr. 279

din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015, paragraful 35, sau Decizia nr. 261 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 7 iulie 2016, paragraful 34).

35. Principiul securității juridice este instituit, implicit, de art. 1 alin. (5) din Constituție și reprezintă un principiu care exprimă în esență faptul că cetățenii trebuie protejați contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă s-o creeze, impunând ca legea să fie accesibilă și previzibilă (Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012). Este un concept care se definește ca un complex de garanții de natură sau cu valențe constituționale inerente statului de drept, în considerarea cărora legiuitorul are obligația constituțională de a asigura atât o stabilitate firească dreptului, cât și valorificarea în condiții optime a drepturilor și a libertăților fundamentale (Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 68). De asemenea, statul de drept presupune ordonarea tuturor atribuțiilor/competențelor autorităților publice și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale, ceea ce înseamnă că securitatea juridică este o componentă intrinsecă a acestuia (Decizia nr. 238 din 3 iunie 2020, paragraful 45).

36. Curtea observă că legiuitorul a conferit caracter executoriu deciziei de imputare sub imperiul Codului muncii din 1972 (Legea nr. 10/1972), acesta dăinuind până în anul 2003. Însă, din anul 2003, noul Cod al muncii (Legea nr. 53/2003) a renunțat la caracterul executoriu al deciziei de imputare, orice imputare, pentru a putea fi pusă în executare, urmând să se facă prin mijlocirea instanței judecătorești. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că, **în condițiile statului de drept, valoare consacrată prin art. 1 alin. (3) din Constituție, răspunderea patrimonială pentru daune se impune să se stabilească doar de către instanțele de judecată**, care, potrivit art. 124 alin. (1) din Constituție, înfăptuiesc justiția în numele legii. Același principiu constituțional mai impune ca orice executare silită să aibă la bază un titlu executoriu valabil. Aceasta însă nu lezează libertatea contractuală, deoarece părțile contractante pot conveni de comun acord asupra modalităților de executare sau de stingere a obligațiilor lor reciproce. De asemenea, nu este îngădit nici dreptul salariatului să consimtă de bunăvoie la recuperarea eventualelor daune cauzate de el, fără să aștepte pronunțarea unei hotărâri judecătorești (Decizia nr. 24 din 22 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003).

37. Totodată, Curtea constată că reglementarea caracterului de titlu executoriu al deciziei de imputare relevă o lipsă de corelare cu întreg ansamblul normativ în domeniu. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile legislative necorelate în substanța lor reprezintă un anacronism incompatibil cu principiul coerenței legislative. Aceasta constituie, totodată, o reglementare revolută, ce poate genera confuzii și care trebuie înlăturată, întrucât logica ansamblului legislativ este afectată în condițiile coexistenței unor prevederi discordante. Certitudinea juridică, precizia și claritatea ce trebuie să guverneze sistemul legislativ al unui stat sunt astfel periclitate (Decizia nr. 355 din 26 mai 2022, paragraful 29).

38. Având în vedere cele expuse, Curtea constată că reglementarea competenței autorității pretins păgubite de a emite o decizie de imputare, precum și conferirea caracterului de titlu executoriu al acesteia sunt distonante în raport cu principul statului de drept și al securității juridice, inducând arbitrarul, subiectivismul și un caracter aleatoriu în desfășurarea raporturilor de muncă. Prin urmare, ori de câte ori angajatorul se pretinde păgubit are la dispoziție, potrivit art. 21 din Constituție,

posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești în vederea recuperării prejudiciului suferit, și nu de a impune el însuși imputarea pretinsului prejudiciu. În consecință, dispozițiile art. 25 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 sunt neconstituționale în raport cu art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție cu referire la statul de drept și la securitatea juridică. Totodată, având în vedere legătura intrinsecă existentă între cele 6 alineate ale acestui articol, Curtea va constata și neconstituționalitatea acestora pentru aceleași motiv, astfel că întregul art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 este neconstituțional.

39. De asemenea, având în vedere legătura indisolubilă existentă între art. 25, pe de o parte, și art. 27—29 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, pe de altă parte, Curtea reține că art. 27—29 încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție cu referire la soluția legislativă ce vizează decizia de imputare, pentru că, pe de o parte, acoperirea pagubelor nu poate fi făcută în baza unei decizii de imputare, iar, pe de altă parte, anularea sau reducerea despăgubirilor stabilite nu le poate viza pe cele ce decurg din decizia de imputare pentru că aceasta pur și simplu nu poate fi emisă în sistemul de drept consacrat prin Constituția României.

40. Totodată, având în vedere că întreaga procedură ulterioară administrativă sau administrativ-jurisdicțională, după caz (contestație, plângere, revizuire), precum și cea judiciară (acțiunea în fața instanței judecătorești cu privire la hotărârea dată în contestație asupra deciziei de imputare executorie) se grefează pe examinarea legalității și temeiniciei deciziei de imputare și pe caracterul ei executoriu, Curtea constată că art. 30—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție cu referire la soluția legislativă ce vizează decizia de imputare.

41. Întrucât revine legiuitorului obligația constituțională de a pune de acord textele legale menționate cu decizia de admitere a Curții Constituționale, coroborat cu necesitatea reglementării în mod unitar și unic a acestei proceduri, Curtea reține că din rațiuni de securitate și coerență juridică se impune constatarea neconstituționalității art. 27—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 și cu referire la procedura privind angajarea răspunderii materiale a militarilor în cazul angajamentului de plată. Prin urmare, art. 27—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 sunt neconstituționale în raport cu art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

42. Cu privire la faptul că procedura administrativă de cercetare nu cuprinde garanții care să asigure dreptul la apărare al persoanei, compunerea comisiei de cercetare administrativă cu persoane având studii juridice, Curtea constată că aceste aspecte sunt chestiuni de opțiune legislativă, însă, atât timp cât, ca efect al prezentei decizii, angajatorul nu mai are competența de a emite decizia de imputare, ci doar de a sesiza instanța judecătorească în vederea stabilirii răspunderii materiale a angajatului, controlul judecătorec este de natură să remedieze orice eventuale neajunsuri normative sau factuale din procedura administrativă.

43. În jurisprudența sa, cu privire la o critică similară, potrivit căreia art. 22 din ordonanța criticată nu prevede care sunt calificările și competența membrilor comisiei de cercetare administrativă, Curtea a observat că respectiva comisie administrativă nu este o comisie de cercetare disciplinară și că întreaga arhitectură a ordonanței Guvernului indică faptul că persoana nemulțumită se poate adresa instanței judecătorești după parcurgerea procedurii administrative, acest lucru rămânând la alegerea sa (Decizia nr. 319 din 11 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.062 din 5 noiembrie 2021, paragraful 30). Prin urmare, critica privind art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 este neîntemeiată, cele arătate mai sus aplicându-se și în privința art. 23 alin. (3) din ordonanță.

44. De asemenea, autoarea excepției este nemulțumită de faptul că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 nu ar trebui să reglementeze răspunderea materială după calitatea persoanei (militar), pe motiv că există acte normative care reglementează aceeași răspundere pentru funcțiile specifice — indiferent de calitatea persoanei —, respectiv Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 18 iunie 2008, Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 12 noiembrie 2003, și Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002. Cu privire la acest aspect, Curtea constată că ține de opțiunea legiuitorului să adopte reglementări speciale cu referire la o anumită categorie de personal, ținând seama de situația juridică specială în care aceasta se află. Or, personalul militar se află într-o situație juridică obiectiv diferită față de cea a personalului civil, astfel că legiuitorul este în drept să adopte o reglementare specială cu privire la angajarea răspunderii materiale a acestora, firește, cu respectarea exigențelor constituționale de principiu în materia analizată, fără a încălca art. 16 din Constituție. Prin urmare, criticile ce vizează art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 — text care stabilește că răspunderea materială a militarilor se angajează în condițiile acestei ordonanțe — sunt neîntemeiate.

45. Cu privire la criticile aduse dispozițiilor care reglementează regulile substanțiale de angajare a răspunderii materiale, respectiv art. 14, 15, 16, 19 și 20 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, Curtea constată că acestea vizează mai degrabă aspecte de detaliu (lipsa anumitor mențiuni pe care autoarea excepției le-ar fi dorit cuprinse în textul de lege — spre exemplu, faptul că art. 15 nu descrie în mod clar modalitatea individualizării răspunderii materiale a militarilor) și de corelare cu alte acte normative aflate în vigoare, în condițiile în care textele menționate reglementează regulile generale de angajare a răspunderii materiale. Or, trebuie subliniat faptul că instanța constituțională (Decizia nr. 39 din 27 ianuarie 2022, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 9 mai 2022, paragraful 23) a evocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile-tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație (de exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31). De asemenea, instanța europeană a statuat în mod constant că destinatarul normei trebuie să fie capabil — dacă este necesar, cu o consiliere adecvată — să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele respective, consecințele pe care o acțiune dată le poate avea. Acele consecințe nu trebuie neapărat să fie previzibile cu certitudine absolută. Deși certitudinea este de dorit, aceasta poate avea drept consecință o rigiditate excesivă, iar legea trebuie să fie capabilă să țină pasul cu evoluția circumstanțelor. În consecință, numeroase legi sunt formulate inevitabil în termeni care, într-o mai mare sau mai mică măsură, sunt vagi și ale căror interpretare și aplicare constituie chestiuni de practică (a se vedea Hotărârea din 15 octombrie 2015, pronunțată în Cauza *Perincek împotriva Elveției*, paragraful 133, sau Hotărârea din 27 iunie 2017, pronunțată în Cauza *Satakunnan Markkinaporssi Oy și Satamedia Oy împotriva Finlandei*, paragraful 143, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 65 din 24 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 31 mai 2022, paragraful 21).

46. Așadar, Curtea reține că lipsa unor prevederi de detaliu ale legii nu conduce la neconstituționalitatea ei, ci aduce în discuție aspecte ce țin de competența instanței judecătorești, care va realiza interpretarea și aplicarea acesteia la cauzele de speță. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, 15, 16, 19 și 20 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 este inadmisibilă.

47. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Sanda-Puica Șerban în Dosarul nr. 30.512/3/2021* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 25, 27—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 2, 22 și ale art. 23 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

3. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, 15, 16, 19 și 20 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Prim-magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind trecerea unui imobil din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al statului și în administrarea Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” București, precum și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și (2), art. 296 alin. (1) și (7) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 863 lit. e), art. 867 și 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se declară bun de interes public național imobilul având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea imobilului prevăzut la art. 1 din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al statului.

(2) Se aprobă înscrierea imobilului prevăzut la alin. (1) în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” București, în vederea construirii Centrului de Inovație și e-Health.

(3) Predarea-preluarea imobilului prevăzut la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Realizarea investiției la imobilul prevăzut la art. 2 se va face în termen de cel mult 5 ani de la data obținerii autorizației de construire.

Art. 4. — Dreptul de administrare al Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” București asupra imobilului prevăzut în anexă se revocă și imobilul revine în proprietatea privată a statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, în condițiile legii, în cazul în care nu este respectată destinația prevăzută la art. 2 alin. (2) sau investiția nu se realizează în termenul prevăzut la art. 3.

Art. 5. — Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. 4 — Lista bunurilor imobile din domeniul privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, numărul curent 847³ va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea imobilului și adresa	Teren — mp —	Temei legal
„847 ³	Teren — Bd. Expoziției nr. 22—30, sectorul 1	10.295	Hotărârea Guvernului nr. 873/2018”

Art. 6. — Ministerul Educației și Secretariatul General al Guvernului vor actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor, vor opera modificările corespunzătoare în cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

București, 31 ianuarie 2023.
Nr. 94.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE ale imobilului care se transmite din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al statului și în administrarea Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” București

Nr. crt.	Denumirea și adresa imobilului	Codul de clasificare	Anul și actul dobândirii	Nr. M.F.	Persoana juridică de la care se transmite imobilul CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul CUI	Elementele-cadru de descriere-cadru ale bunului, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Valoarea de inventar
1.	Teren Bd. Expoziției nr. 22—30, sectorul 1, București	8.30.03	2018 Hotărârea Guvernului nr. 873/2018	Se va atribui.	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” CUI 2351555	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” București Cod fiscal 4192910	Teren neîmprejmuit în suprafață de 1.000 mp Lot 2. Teren intravilan neîmprejmuit Număr cadastral 280960, înscris în cartea funciară nr. 280960 București, sectorul 1	3.562.480,00 lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România

Având în vedere art. 5 alin. (1) din Normele tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și Referatul nr. 300.081 din 19.01.2023, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista apelor minerale naturale recunoscute în România, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse

Minerale nr. 47/2022 privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 23 martie 2022.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin-Călin Gal

București, 27 ianuarie 2023.
Nr. 116.

ANEXĂ

LISTA apelor minerale naturale recunoscute în România

Nr. crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
1.	Alpina Borșa	Izvorul nr. 1 bis, Izvorul nr. 2	Baia Borșa (județul Maramureș)
2.	Amfiteatru	Izvorul 3 Copou	Iași (județul Iași)
3.	Apa Craiului	Izvorul nr. 5 Gâlgoaie	Dâmbovicioara (județul Argeș)
4.	Aquatique	Izvorul Bușteni	Bușteni (județul Prahova)
5.	Aqua Carpatica	Izvorul Băjenaru	Păltiniș (județul Suceava)
6.	Aqua Carpatica	Izvorul Haja	Păltiniș (județul Suceava)
7.	Aqua Carpatica	F2 Păltiniș	Păltiniș (județul Suceava)
8.	Aqua Carpatica	Izvorul Ichim nr. 1, Izvorul Ichim nr. 4	Gălăuțaș, comuna Bilbor (județul Harghita)
9.	Aqua Carpatica	Aqua 2	Gălăuțaș, comuna Bilbor, (județul Harghita)
10.	Aqua Carpatica	Aqua 3	Bilbor (județul Harghita)
11.	Aqua Carpatica	Aqua 4	Bilbor (județul Harghita)
12.	Aqua Carpatica	Aqua	Broșteni (județul Suceava)
13.	Aqua Sara	F 4750	Boholt (județul Hunedoara)
14.	Aqua Vital	Sacoșu Mare	Sacoșu Mare (județul Timiș)
15.	Apă Minerală Naturală Carbogazoasă Stoiceni Maramureș	Sursa F1	Stoiceni Târgu Lăpuș (județul Maramureș)
16.	Armonia Starea ta de Bine	F2 Măieruș	Măieruș (județul Brașov)
17.	Artesia	FH Artesia 3	Sânsimion (județul Harghita)
18.	Băile Lipova	F11	Lipova (județul Arad)
19.	Biborțeni-Bățani	F1 SNAM	Biborțeni—Bățani (județul Covasna)
20.	Biborțeni Forte	F7 ISPIF	Biborțeni (județul Covasna)
21.	Bilbor	F1 SNAM	Bilbor (județul Harghita)
22.	Bodoc	Izvorul Mathild, F13 RAMIN	Bodoc (județul Covasna)
23.	Borsec	Borsec	Borsec (județul Harghita)
24.	Borsec	Făget Borsec	Borsec (județul Harghita)
25.	Borsec	F1C	Borsec (județul Harghita)
26.	Bucovina	C7	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
27.	Bucovina	F4 SNAM Roșu	Vatra Dornei (județul Suceava)

Nr. crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
28.	Bucovina	F2 RAMIN Roșu	Vatra Dornei (județul Suceava)
29.	Bucovina	F1	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
30.	Bucovina	F2	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
31.	Bucovina	F3	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
32.	Bucovina	F3 bis	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
33.	Bucovina	F1 bis	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
34.	Bucovina	F1 bis SNAM	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
35.	Bucovina	F2 SNAM	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
36.	Buziaș	FII bis	Buziaș (județul Timiș)
37.	Carpatina	C1	Domogled—Băile Herculane (județul Caraș-Severin)
38.	Carpatina	F.1.ISLGC	Toșorog (județul Neamț)
39.	Certeze	Certeze	Certeze (județul Satu Mare)
40.	Cezara	F3, F4	Băcăia (județul Hunedoara)
41.	Cheile Bicazului	Bicazul Ardelean (forajul FH1)	Bicazul Ardelean (județul Neamț)
42.	Cora	F1 SNAM	Malnaș-Băi (județul Covasna)
43.	Cristalina	FH Artezia 1	Sânsimion (județul Harghita)
44.	Cristalul Munților	Izvorul Pârâul Rece	Vama Buzăului (județul Brașov)
45.	Dorna	FH2 Floreni, FH3 Floreni	Dealul Floreni (județul Suceava)
46.	Dorna	F5	Poiana Vinului (județul Suceava)
47.	Dorna	F2bPN, F3PN, F1cPN	Negrișoara—Poiana Negrii (județul Suceava)
48.	Dorna	Fd	Poiana Negrii (județul Suceava)
49.	Dorna Izvorul Alb	Captarea 1, Captarea 2, Captarea 2bis, Captarea 2a, Captarea 2b, Captarea 3, Izvor 5, Izvor 6, Izvor 7, Izvor 10, Foraj 11A, Foraj F1bisVB	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
50.	Hera	Izvorul Hera (Cuciului)	Budureasa (județul Bihor)
51.	Herculane	C2	Domogled—Băile Herculane (județul Caraș-Severin)
52.	Izvorul Alpin	Izvorul Alpin	Bicaz-Chei (județul Neamț)
53.	Izvorul Cetății Crizbav	Izvor	Crizbav (județul Brașov)
54.	Izvorul Minunilor	Izvorul Minunilor	Stâna de Vale (județul Bihor)
55.	Izvorul Muntelui	Izvorul Muntelui	Comuna Bicaz-Chei (județul Neamț)
56.	Keia	Izvorul Zăganului	Ciucăș (județul Prahova)
57.	La Fântâna	Șeștina	Valea Sardului (județul Mureș)
58.	Lipova	F8E, F9 bis, F20 B	Lipova (județul Arad)
59.	Lithinia	Forajul FH 2	Parhida (județul Bihor)
60.	Naturis	FH1	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
61.	Oaș	Certeze Negrești I	Negrești (județul Satu Mare)
62.	Perenna Premier	Calina I	Dognecea (județul Caraș-Severin)
63.	Perla Apusenilor	FH2 Chimindia	Chimindia—Deva (județul Hunedoara)
64.	Perla Covasnei	F1 SNAM	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
65.	Perla Harghitei	F1 SNAM, F2 SNAM, FI ISPIF	Sâncrăieni (județul Harghita)
66.	Perla Harghitei	FH2 Sântimbru	Sântimbru (județul Harghita)
67.	Perla Harghitei	FH Artezia 2	Sânsimion (județul Harghita)
68.	Rarăul	Puțul Lebeș, FH1	Fundul Moldovei (județul Suceava)
69.	Spring Harghita	FH2M	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
70.	Stânceni	Stânceni	Stânceni (județul Mureș)
71.	Stânceni	Ciobotani	Ciobotani (județul Mureș)
72.	Tărâmul Apelor	F3 ISPIF	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
73.	Tiva Harghita	F8 ISPIF	Sâncrăieni (județul Harghita)
74.	Tușnad	Tușnad	Tușnad (județul Harghita)
75.	Tușnad	FH 35 bis	Tușnad (județul Harghita)
76.	Vâlcele	Elisabeta	Vâlcele (județul Covasna)
77.	Vreau din România	F6 ISPIF	Boholt (județul Hunedoara)
78.	Zizin	Sursele Zizin	Zizin, comuna Târlungeni (județul Brașov)

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru modificarea Normelor metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011**

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (2) lit. e) și alin. (3) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 și 854 bis din 2 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — (1) În vederea atribuirii electronice, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va publica pe site-ul www.arr.ro programul de transport interjudețean.”

2. La articolul 59, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. — (1) Calendarul atribuirii electronice se publică de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pe site-ul www.arr.ro.”

Art. II. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin Mihai Grindeanu

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din cadrul Ministerului Sănătății — aparat central și din unitățile sanitare finanțate integral de la bugetul de stat, precum și pentru personalul ale cărui drepturi se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2022—31 decembrie 2022

Văzând Referatul de aprobare nr. AR/1.928 din 2023 al Direcției generale economice din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. VI alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din cadrul Ministerului Sănătății — aparat central și din unitățile sanitare finanțate integral de la bugetul de stat, precum și pentru personalul ale cărui drepturi se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2022—31 decembrie 2022, astfel:

a) acordarea drepturilor menționate în favoarea personalului din cadrul aparatului central și din cadrul instituțiilor din subordinea Ministerului Sănătății;

b) acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din cadrul aparatului central și din cadrul instituțiilor din subordinea Ministerului Sănătății.

Art. 2. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii, prevăzute la art. 1, se realizează eșalonat, în 5 tranșe, potrivit prevederilor art. VI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sumele prevăzute la art. 1 lit. a) vor fi achitate de ordonatorii de credite conform eșalonării prevăzute la alin. (1), actualizate, fiecare în parte, cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică.

(3) Termenul privind eșalonarea anuală la plată prevăzut la alin. (1) se calculează de la data la care hotărârea judecătorească, prevăzută la art. VI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, cu modificările și completările ulterioare, devine executorie, iar plata fiecărei tranșe din valoarea titlului executoriu se realizează într-un an bugetar.

(4) Actualizarea cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică a sumelor reprezentând drepturile de natură salarială datorate în temeiul titlului executoriu se determină după următoarea formulă de calcul:

$$A = (\text{suma de actualizat} \times \text{IPC})/100,$$

unde:

— *A* — suma totală necesară a fi achitată, ca urmare a actualizării;

— *suma de actualizat* — suma corespunzătoare unei tranșe, prin aplicarea procentului corespunzător anului în care se va efectua plata la valoarea titlului executoriu;

— *IPC* — indicele prețurilor de consum, astfel cum a fost stabilit de Institutul Național de Statistică, valabil la data la care se efectuează plata sumei, comparativ cu luna în care această sumă trebuia plătită.

(5) Acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale prevăzute la art. 1 lit. b) se realizează conform hotărârii judecătorești.

Art. 3. — Ministerul Sănătății, prin Direcția generală economică, va dispune toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetul propriu și bugetele instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii, în baza solicitării instituțiilor.

Art. 4. — Legalitatea, oportunitatea și stabilirea necesarului de fonduri privind plata sumelor revin ordonatorului principal, secundar sau terțiar de credite, după caz.

Art. 5. — Ordonatorii de credite din subordinea Ministerului Sănătății au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare necesare aplicării prezentului ordin numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN
privind acreditarea domeniului de doctorat
„Ingineria autovehiculelor” în cadrul Școlii Doctorale
Interdisciplinare, organizată la Universitatea „Transilvania”
din Brașov

În conformitate cu prevederile:

— art. 138 alin. (1) și (2), ale art. 158 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.980/2021 privind menținerea acreditării Universității „Transilvania” din Brașov în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat,

luând în considerare Adresa Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 6.833 din 22.12.2022, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 09/GP din 12.01.2023, prin care se înaintează Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 142/H din 22.12.2022 privind acreditarea domeniului de doctorat „Ingineria autovehiculelor” în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare, organizată la Universitatea „Transilvania” din Brașov,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă acreditarea unui nou domeniu de studii universitare de doctorat — Ingineria autovehiculelor, care se organizează în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare din Universitatea „Transilvania” din Brașov.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Universitatea „Transilvania” din Brașov vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acreditarea domeniului de doctorat „Muzică”
în cadrul Școlii Doctorale Științe Umaniste și Arte,
organizată la Universitatea din Oradea**

În conformitate cu prevederile:

— art. 138 alin. (1) și (2), ale art. 158 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.979/2021 privind menținerea acreditării Universității din Oradea în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat, cu modificările ulterioare,

luând în considerare Adresa Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 6.833 din 22.12.2022, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 09/GP din 12.01.2023, prin care se înaintează Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 141/H din 22.12.2022 cu privire la acreditarea domeniului de doctorat „Muzică” în cadrul Școlii Doctorale Științe Umaniste și Arte, organizată la Universitatea din Oradea,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă acreditarea domeniului de studii universitare de doctorat „Muzică”, care se organizează în cadrul Școlii Doctorale Științe Umaniste și Arte din Universitatea din Oradea.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Universitatea din Oradea vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 30 ianuarie 2023.

Nr. 3.273.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 463948